

SORTPOPPEL, *Populus nigra* L.

i København.

Af JOHAN LANGE.

Sortpoplen har i flere år været anset for forsvundet fra danske parker. Efter at et meget stort eksemplar i Forstbotanisk Have (C 349, plantet i 1845) og et yngre individ i Landbohøjskolens Have i 1945 var blevet ombestemt til *P. canadensis* MOENCH, syntes det tvivlsomt, om selve arten overhovedet fandtes herhjemme, mens derimod varieteterne (især Pyramidepoplen *P. nigra italica*) selvfølgelig kendtes. *P. nigra* omtales imidlertid ofte i litteraturen, fra Syd-Sverige angives den at være et almindeligt parktræ, og foreliggende herbariemateriale herhjemme synes også at tyde på, at planten måtte kunne findes. I løbet af sidste halvdel af sommeren 1949 lykkedes det da også med værdifuld assistance af overgartner JENS ØSTERGAARD at opspore 22 eksemplarer af ren *P. nigra* i selve København, ligesom enkelte individer af arten og dens sjældnere varieteter fandtes rundt omkring på Sjælland. De 22 eksemplarer er alle typiske, mest midaldrende eller ældre planter, der fremviser flere gode og sikre kendetegn, selv om der naturligvis er nogen variation til stede. Det yngste eksemplar er sikkert Botanisk Haves individ, der altid har været etiketteret *P. nigra*, idet det skal være stiklingeformeret afkom af Herlufsholms »Store Pil«, måske den berømteste og ældste Sortpoppel i Danmark. Dette individs artstilhørighed har også været underlagt tvivl; at planten er en *P. nigra* kan imidlertid nu betragtes som sikkert. Botanisk Haves kun 24 år gamle individ viser allerede i denne forholdsvis unge alder tydeligt begyndelsen til de karakteristiske furede og ru uregelmæssigheder på barken, der gør at træet hurtigt kommer til at se meget gammelt ud. Derimod synes det ikke så modtageligt for angreb af bladlusen *Pemphigus spirothecae*, der ellers træffes almindeligt, også på *P. nigra*'s varieteter og gør, at man hurtigt og sikkert kan kende dem fra *P. canadensis*-formerne; disse angribes nemlig

aldrig af den nævnte bladlus. De øvrige københavnske individer er alle ældre planter. De første 2, jeg fandt, og som fik mig til at lede efter flere, står ved Borups Allé's udløb i Frederikssundsvej, lige for enden af en stor karré; den ene er noget mishandlet ved beskæring og trykkes af det andet individ. De øvrige planter fordeler sig således: På Kriegersvej i Rosenvænget eet stort individ og et lignende i en privat have på en meget nærliggende vej. På Rosenborg Ekserserplads langs plankeværket ind mod Rosenborg Have 14 meget velvoksne eksemplarer, hvoraf 3 stk. (længst mod nordøst) står inde i Kongens Have; i rækken findes desuden 2 *P. candicans* ART. og 2 *P. canadensis*. I det åbne parkanlæg mellem Christianshavns voldgrave og Ved Stadsgraven 3 eksemplarer, alle nær ved flyvermonumentet. Uden for København blev *P. nigra* i 1949 set ved Jomfruens Egede lige ved gadekæret. Men planten må sikkert kunne findes mange andre steder både ved herregårde, i byerne og muligvis også flere steder i hovedstaden; således er der i Nord. Ill. Havebrugsleksikon 4. og 5. udg. afbildet 3 store individer i vintertilstand ved et stengærde; billedet stammer fra Skelby, nær Gunderslev i Syd-Sjælland, hvor de fandtes endnu i sommeren 1950 sammen med 2 yngre individer lige i nærheden.